

WÕTA ja LOE!

№ 13. — 3. aastakäik.

Koormast lahti.

Suures haiglas käis haigeid vaatamas keegi usklik mees. Liikudes läbi palatite kõneles ta haigetega ja jagas neile traktaate. Ühes woodis lamas haige merimees nii nõrgana, et wõdras ei wõinud talle palju rääkida, waid ainult öelda mõned lühidad sõnad, kuid ära minnes jättis haige lauale traktaadi: „Kus weedad sa oma igawiku?“

Kui sama mees nädala pärast tagasi tuli haiglasse ning astus sinna palatisse, kus lamas haige merimees, siis wiipas haige talle kotsu kutsuwalt käega.

„Mina olen olnud hirmsas hädas sellest ajast saadik, kui te wiimati siin käisite,“ ütles ta kõige pealt. „See leht mille jätsite mu lauale, äratas mind patuunest. Mu südametunnistusel on nii palju patte, et ei julge nendega astuda igawikku. Mis pean ma tegema?“

Mees oli täiesti suures patuwaewas. Wõdras rääkis talle Jeesusest, kes kandis meie haigused ja wõttis endale meie walud, et meid väästa, ning kes oma werrega puhastab meid kõigist patust. Wähe haawal koitis walgus haige pimedasse hinge öösse.

„Milline ime!“ ütles haige. „Kui te astusite palatisse rõhufid patud mind raske koormana. Ma kartsin astuda igawikku. Nüüd on mu koorem ära wõetud. Ma ei karda enam surma. Jeesus on surnud mu eest. Ma soowin veel elada weidi aega, et kogu oma eluga kiita teda ta suure armu eest.“ (Kaikille.)

Suur ohwer.

Jaapanis oli üks wana Buddha tempel lagunemisel ja nõudis parandust. Seal wiis igaiüks oma jumalale ohwri. Kellel raha ei olnud katsus teisiti teha. Kõigepealt oli üks suur kõis tähelepanemise väärt. See oli 250,000 jaapani naise paksudest mustadest patsidest walmistatud. Selle kõiega tõmmati suured kwiimürakad wälimises seinas ülesse, oma tohale. Kui sellele mõelda, kui väga jaapani naised oma juukseist lugu peawad, siis wõib küll arvata, kui suure ohwri nad oma Buddale wiisid. Mida teeme meie Jumala ja jumalariigi heaks?

Ünnis see, keda sõnadega haawatakse: sest ta peab õppima andeksandma.

*

Tahad sa enesele sõpra saada, siis pead ise sõber olema.

Me ei pruugi kunagi kahetseda:

1. Et tegime head kõigile,
2. et ei kõnelelud kellestki paha,
3. et polnud nobedad kohe kohut mõistma,
4. et waikisime kui meid haawati,
5. et olime lahked murelikkude wästu,
6. et palusime andeks oma eksitusi,
7. et olime kannatlikud kõikide wästu,
8. et ei wõtnud wästu laimu juttu, ega uskunud kõike halba mida kõnelbi,
9. et andsime elu Jumalale ja walisime Jeesuse noorelt endale,
10. et ohwerdasime Jumala riigile oma aega, wara ja jõudu.

Neid asju me kunagi ei kahetse, küll aga mõnda muud seisestes kord igawiku läwel, kõige rohkem aga tuulde löödud päästmise wõimalusi ja raijatud aega maailma lõbudes wõi leiges usuelus. Olame nii, et ei pruugi kord kahetseda.

Purje ja tiivad.

Keegi usklik naine sattus ootamatult suurtesse raskustesse. Tulid: haigus, perekonna mured, ainelised kahjud jne. Neil ajal kirjutas ta ühele oma sõbrale: „Olen praegu õppimas, et kannatused wõiwad saada meile nagu purjed laewale ja tiivad linnule — nad wiiwad meid edasi.“

See naine oli saanud kannatuste läbi suure wõidu. Raskused ei teinud teda kurwameelseks, mäsajaks ja nurisejaks, waid tõstsid teda kõrgele üle selle maailma waewade ja wiisid seda kiiremini edasi taewase kodu poole.

Ära ole eesjel.

Just nagu eesjel kallid lilled tallab,
 Nii rõhub tihti wenna südant wend,
 Ta puhta hinge peale solki kallab,
 Sest et ta dieti ei mõista sind.
 See tulgu kogemata nurga takka,
 Wõi otsekohe wihameelega,
 Sa siiski ära kättemaksma hakka.
 Kui seda teed — siis oled eesjel ka.

Rinnitamata hing.

Üks wäike pois kõis oma isalt, tema põlwe peal mängides: „Sa kas sa hing on kinnitatud?“ „Misparast sa seda küsid, mu poeg?“ „Mina kuulsin onu Jüri ütles, et sa oma maja ja oma elu oled ära kinnitanud, aga oma hinge peale ei ole sa wist mõelnud, ja tema kardab, et sa selle ära kaotad: kas sa ei taha minna ja seda ära kinnitada isa?“ — Isa sai selleläbi sügawasti tabatud ja pööras ümber. Wõitle järel, ehk oled ka oma hinge unustanud kinnitamata?

Tähtsaid sõnu.

Kui sa Jumala saadikust lugu ei pea, keda sa näed, kuidas wõid sa siis Jumalast enesest lugu pidada, keda sa ei näe?

Sinu naabrid on jutlusi küll kuulnud, nad tahaksid kord ühte näha.

Pikemalt kambris ja lühemalt koosolekul, wend paluja!

Wend Mlandusuhkus tänas hiljuti templis Issandat, et ta mitte wariseer ei ole.

Härta Ütsõdigus arwab, et ta oma wastase wõidab selle läbi, et ta ei anna temale aega rääkida.

Wend Renal on armastusekane riie walmis, aga ta ei taha seda eneseärasalgamise kääridega juurde lõigata lasta.

Sõber Bealiskaudsus arwab weel ikka, et kaks poolikut tegu annawad terwiku.

Mõnel on küll Timoteuse kõht, aga pole Timoteuse meelt.

Kui kurat sinu poole südame saab, siis on ta sellega üsna rahul.

Teadus, mis meilt alanduse ära riisub, ei ole õige teadus.

Misjugune kurat on, tead ja kohe, kui sa oled keelepeksja.

Ust, mille juured Jumala sees on, puistab oma wilja inimeste sülle.

Ainult seitse päewa!

Üks uni ja selle tagajärjed.

Charles M. Sheldon.

33

Olen ühe sõnumi üle annud. Ma loodan, te olete mind mõistnud. Ma ei wõiks teistiti rääkida, kui ma tean, et siit tribüünilt kohe pean astuma Kristuse kottu järje ette. Jumal aidaku meid meie ülesandeid täita! Aeg on hiline, igawik pikk. Surm pole midagi — elu on kõik!

Viis aastat hiljem, kui Robert Hardy seda kõnet oli pidanud Bartoni elanikkudele, wõrdles keegi kuulaja selle kõne mõju kõigile kuulajaile elektri löögiga, mis läbi saali läi nii rabawalt, nagu oleksid kõik kiwiks tardunud. Teistiti ei mõjunud see ka koosoleku juhatajale, ta istus liikumatult. Siis algas liikumine rahwamasšis ja lõpu lõna ootamata lahkusid nad laalilt ja sammusid koju.

Robert leidis poja ootawat. Isa oli pinewuhest wäsinud ja wõttis poja kae, kes teda koju talutas.

Ja nii lõppes Robert Hardy neljas päew.

(Järgneb.)

See on üks ustav ja kindel sõna Ja kõige vastuvõtmise väärt,
Et Jeesus Kristus maailma tulnud Patuseid äralonastama.

Patuste feast ma tõesti olen See kõige suurem siin ilma peal,
Mull lapse digust ja armu antud Jeesuse läbi, au Jumalal!

Lätita, Jõhnd, nüüd oma Waimu, Tee elawaks need surnute luud,
Mis ära kuiwand maailma kõrbes Ja patust laiali pillatud.

(Talle f. 9.)

✱

Wiisil: Wõitle hästi, kui sind Jumal. P. 65.

Jeesus, Jeesus, Oh see nimi Kõlab nii kui ingli laul, Wägew
suur ja auline, Kõige armsam kuulda mul. ::

See kui täht mind järgest saadab Kõige minu teede peal, Ja
mull diget rada näitab Patu pimeduse ööl. ::

See on kindel ema süle, Kus wõin rahul hingata, Siis kui
käiwad minu üle Elutormid lõpmata. ::

(Talle f. 413.)

✱

Ma tahan laulda Jeesu armust Ja tema suurest armu tööst,
Ta kannatusest, risti surmast Ja tema päästwa were wäest.

Koor: Laulgem, laulgem Jeesu armust Ja tema suurest
armu tööst, Ta kannatusest, risti surmast Ja tema päästwa
were wäest.

Ta haawust kiitma ma ei wäsi, Mis tuhandeid on õndsaks teind,
Oh, küll see on üks ime-asi, Et ta ka lapseks wõtnud mind.

(Talle f. 288.)

✱

Oh Jeesus, su nimi on suur, See kuulutab armu ja päästmist,
Kõik wägi see wastu on aur; Ses leian ma warju ja kaitsemist.

See lõpmata rõõmustab mind, Et usus su poole wõin hoida.
Siin wäsiind ja waewatud hing, Wõib rahu ja hingamist leida.

Oh tule ja waewatud hing, Siin patust ja foormast saad lahti,
Ta tahab ka trööstida sind Ja süüta su suitsewat tahti.

(Talle f. 134 uus.)

Tähtis lastevanemaile, kuid ka noortele, kes ellu astuvad
P. Singi raamat „**Elujäljed**“. Kes ei taha kord nutta tehtud
vigade üle, see õppigu õieti elule vaatama!

Äratav! Tellige ja levitage! Hind à 10 senti, suuremal
arvul à 8 s. Tellida: P. Sink, Päikese 5—7, Tallinn.

Wastutaw toimetaja ja wäljaandja Peeter Sink. „Wõta ja loe“ hind à 2 senti;
10 tükki — 15 senti. Ilmub 2 × kuus. Maffab aastas 50 j., 1/2 a. 52 j., wälismaale
1 kr. aastas. Tellige, levitage ja paluge! Toetusi traktat-misjoni heaks, tellimisi
ja taastööd jaata toimetaja aadressil — P. Sink Päikese 5—7, Tallinn.

„Külwaja“ trükk. Keilas 1934.